

[J. S. Foget.]

kunde ændres i Overensstemmelse med det øvrige Prisniveau.

Jeg anerkender den indførte Ændring, at Korn til Industribrug nu skal betales med en højere Pris og dette er beregnet til $\frac{1}{8}$ af Afleveringen. Der er imidlertid mange Landmænd, som kan være i Tvivl om, hvorvidt de vil kunne efterkomme hele Afleveringen, og derfor skyder sig ind under Tilbageholdelsesretten. For adskillige af disse lykkes det dog at komme op paa en Del over de $\frac{7}{8}$ af den tilpligtede Aflevering, og det er derfor efter min og efter vor Opfattelse urimeligt, at de ikke skal have den forhøjede Pris for det Korn, de afleverer til Industrien, lige saa vel som andre Landmænd faar.

Industrikornet er i det hele taget noget, som Landbruget ikke rigtig forstaar Nødvendigheden af at sikre. Vi maa paa saa mange andre Omraader indskrænke os, og Spiritus kan dog ikke siges at være absolut nødvendigt for Livets Opretholdelse — det kan da kun være ganske enkelte, for hvem dette er Tilfældet. Det virker derfor i høj Grad irriterende, at Landmænd skal aflevere det Korn, som de selv har haardt Brug for, til Øl- og Spritfabrikationen. Denne Statssikring af Korn til Drukken-skabens Fremme burde derfor have været undladt. Jeg har nok set, at „Politiken“ har refereret mine Kolleger i Folketinget saadan, at det, de ønskede, var en Forhøjelse af Kornprisen og ikke at standse Tilvirkningen, men en saadan Tilsnigelse fra „Politiken“s Side er jo kun noget, som er illustrerende netop for den Side.

Dette Forhold er saa meget mere grelt, som der er et Felt inden for Landbruget, hvortil man overhovedet ikke har villet sikre Korn, nemlig til Faareavl. Der skrives og tales saa meget om Nødvendigheden af, at vi har Uld nok, og der er udstedt Forbud mod Slagtning af Lam. Maa jeg i Parentes bemærke, at jeg til min Forundring ser, at københavnske Restauranter averterer med „ungt Lam“ paa Spisesedlen — jeg forstaar ikke, hvordan det kan ske. Man har altsaa tvunget Faareholderne til at beholde deres Lam, men man har frataget dem Korn til at fodre Moderfaarene og Lammene med. Man regner med, at der bruges ca. $1\frac{1}{2}$ Td. Korn pr. Moderfaar med Lam. Vi har ca. 80 000 Faar her i Landet, og regner vi da med, at der mangler Korn til ca. 40 000 Moderfaar, bliver det ca. 6 Tons Korn, der burde have været afsat til Faarene. Men dem er man tilsyneladende ligeglad med — Spritfabrik-

kerne og Bryggerierne derimod skal have deres.

Jeg vil derfor indtrængende henstille, at man her i Landstinget dog for en Gangs Skyld viser, at ogsaa dette Ting har Betydning, ved at indføje en Ændring i Forslaget, der sikrer Korn til Faareavl.

Endelig er der en rent praktisk Henstilling, jeg gerne vil gøre. Man har over for dem, som maatte skyde sig ind under Tilbageholdelsesretten, stillet meget skrappe Krav om, at de skal have udtærsket paa et meget tidligt Tidspunkt, saaledes til Eksempel den 15. December. Dette foraar-sager, at vedkommende Landmand maa give sig til at tærske straks efter Roesæsonen og lade Pløjningen ligge til senere. I Aar gik det da ogsaa saadan for adskillige, at da Tærskningen var tilendebragt, var Markerne tilfrosset, og Efteraarspløjningen kunde derfor ikke finde Sted. Jeg vil derfor indtrængende henstille til Ministeren rent administrativt at paalægge Kornnævnene ikke at forlange Tærskningen afsluttet før midt i Januar.

Med disse Indvendinger mod Lovforslaget har jeg ønsket at yde mit til at faa Loven saa god som mulig. Hvis man som sædvanlig overhovedet intet Hensyn tager hertil, ja, saa kan jeg selvsagt ikke stemme for Lovforslaget, da det i saa Fald ikke har en Form, som jeg agter at tage noget Medansvar for.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker de fire første Ordførere for den venlige Modtagelse, de har givet Forslaget. Jeg vilde naturligvis ogsaa gerne bringe det ærede Medlem Hr. J. S. Foget en Tak, men jeg forstaar, at hans Tilslutning til Forslaget er gjort afhængig af visse Betingelser, som jeg maaske ikke er i Stand til at opfylde.

Det ærede Medlem Hr. Bækgaard henstillede til mig i min Administration af Loven at tage det mest mulige Hensyn til de praktiske Forhold og sørge for, at de Tidsfrister, som vil blive fastsat med Hensyn til visse Forhold, ikke bliver for korte. Jeg skal love det ærede Medlem, at denne hans Henstilling vil blive taget op til velvillig Overvejelse, og at der vil blive taget Hensyn til den i det Omfang, som det paa nogen Maade er forsvarligt.

Til det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange vil jeg gerne sige i Anledning af hans Udtalelser om den hollandske Vægt, at en Forhøjelse af Priserne for hollandsk Vægt er ikke ønsket fra Landbrugets Side. Man har fra Landbrugets Side udtrykkeligt